

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Παρασκευὴν, 4^ῃ/17^ῃ Μαρτίου 2023, ἐρωτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τὴν ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, τὴν κειμένην εἰς τὴν Δυτικὴν Ὀχθὴν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Νεκράν θάλασσαν.

Διὰ τὸν ἀββᾶν Γεράσιμον διατηρεῖ εἰς τὴν μνήμην αὐτῆς καὶ παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ἡ Ἐκκλησία ὅτι οὗτος κατήγετο ἀπὸ τὴν Λυκίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀφιερῶθη εἰς τὸν θεόν καὶ τὸν μοναχικὸν βίον.

Προσῆλθεν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους διὰ προσκύνησιν τὸ ἔτος 451, ἔτος τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἠσκήτευσεν εἰς Μονὰς τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐνεπλάκη ἀρχικῶς εἰς τοὺς κύκλους τῶν Μονοφυσιτῶν, ταρασσόντων τὴν Ἐκκλησίαν καθ' ὅλον τὸν 5^{ον} αἰῶνα, ἐγκατέλειπεν ὅμως αὐτοὺς τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἐκτοτε ἀνεδείχθη κανὼν καὶ πρότυπον τῶν μοναχῶν καὶ ἵδρυσεν Ἱεράν Μονήν, Λαύραν καὶ ἐν αὐτῇ Κοινόβιον, ἐπονομαζομένην Μονήν τοῦ Καλαμώνος, ἀργότερον δέ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ.

Εἰς ταύτην ἐδέχθη καὶ καθωδήγησεν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ Ὀρθόδοξον ζωὴν καὶ τελείωσιν χιλιάδας μοναχῶν.

Πρὸς τιμὴν αὐτοῦ προεξῆρξε Προηγιασμένης θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν εἷς ὁ Ἱερομόναχος π. Κυριακός, βοηθός τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τὸ ὄφθικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ ἄλλων Ἱεροδιακόνων καὶ προσευχομένου πλήθους προσκυνητῶν ἐκ διαφόρων χωρῶν καὶ Ἀραβοφώνων πιστῶν τῆς Δυτικῆς ὀχθῆς, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα, τῇ χαρμοσύνῃ ὑποδοχῇ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων.

Διαρκοῦντος τοῦ Κοινωνικοῦ ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96,11-12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

«Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ὡς ἀστὴρ οὐράνιος ἐξανέτειλεν σήμερον ἡ Ἱερά Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου,

ἔνθα καί ἡ φερώνυμος αὐτοῦ Μονή, ἐν τῇ ὁποῖα ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν δοξάσαντα τόν ἅγιον καί δίκαιον αὐτοῦ.

«Φῶς ἀνέτειλε εἰς τούς δικαίους καί εὐφροσύνη εἰς τούς εὐθεῖς κατά τήν καρδίαν», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Καί διερωτώμεθα, ποῖον εἶναι τοῦτο τό φῶς καί ποῖοι οἱ δίκαιοι; Τό μέν φῶς, ἀγαπητοί μου, εἶναι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, οἱ δέ δίκαιοι εἶναι οἱ εὐθεῖς, τούτέστιν οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ. Εἰς αὐτούς ἀνέτειλε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐρμηνεύει καί ὁ Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «Πᾶς γάρ εἶ τις ἐστίν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς».

Τοιοῦτος ἀγαθός καί δίκαιος ἀνεδείχθη ὁ ὄσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὡς λέγει καί ὁ βιογράφος αὐτοῦ Ἅγιος Κύριλλος Σκυθουπολίτης: «Ἦν δέ τις κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν μέγας ἀναχωρητής ἀπό μέν τῆς Λυκίας ὀρμώμενος, Γεράσιμος δέ καλούμενος, ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τήν μοναχικήν κατορθώσας πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατά τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδειξάμενος καί προσφάτως ἀπό τῆς πατρίδος ἐληλυθώς τόν ἀναχωρητικόν μετήρχετο βίον ἐν τῇ περί τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ».

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξε ὡς τόπον αὐστηροτέρου ἀσκητικοῦ βίου τήν Ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης, διότι τόσον ἡ ἔρημος τῆς Ἰουδαίας ὅσον καί ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου εἶχον μετατραπῆ εἰς πραγματικήν πολιτείαν ἀναχωρητῶν μοναχῶν. Μεταξύ δέ αὐτῶν διεκρίνοντο αἱ μεγάλοι μορφαί τοῦ μοναχισμοῦ: ὁ ὄσιος θεόκτιστος, θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, Σάββας ὁ ἡγιασμένος, Κυριακός ὁ ἀναχωρητής καί Εὐθύμιος ὁ Μέγας, τοῦ ὁποῖου «ἡ ἀπαστρέπτουσα χάρις» ὠδήγησεν τόν ὄσιον Γεράσιμον εἰς λίαν εὐεργετικήν συνάντησιν καί γνωριμίαν μετ' αὐτοῦ.

Προσέτι ὁ πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξε τήν ἔρημον ταύτην τοῦ Ἰορδάνου, διότι ἐν αὐτῇ ἔζησε καί ἐκήρυξε τό κήρυγμα καί τό βάπτισμα τῆς μετανοίας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος καί ἐγένετο τό πρότυπον πρὸς μίμησιν ὅλων τῶν ἀναχωρητῶν μοναχῶν: «ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ», (Ματθ. 11,11), λέγει Κύριος.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὁσίου Γερασίμου δέν περιορίζεται μόνον εἰς τήν κατοίκησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἀλλά εἰς τήν ἐν οὐρανοῖς συγκατοίκησιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοῦ, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «πλήν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, [Κύριε] κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου», (Ψαλμ. 139,14).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ δίκαιοι, δηλονότι οἱ ἀγαπῶντες τόν θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν», (Πρβλ. Ματθ. 22,37), οὗτοι θά προσέλθουν ἐν «ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, (Ἐβρ. 12,23). Αὐτήν ἀκριβῶς τήν Ἐκκλησίαν, τούτέστιν τήν σύναξιν τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγίων, εἶχε κατά νοῦν πάντοτε καί ἀδιαλείπτως ὁ ὄσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος. «Οὗτινος ὁ νοῦς διὰ παντός ἐστὶ πρὸς θεόν τούτου καί ἡ ἐπιθυμία εἰς τόν θεῖον ὑπερηύξησεν ἔρωτα», λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.

Τόν ὑπερηυξημένον τοῦτον θεῖον ἔρωτα τοῦ Ἁγίου Γερασίμου διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ λέγων: «Τήν ἄυλον Ὅσιε, ὑλικῶ ἐν σώματι, ζωὴν καί πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τόν δυναμοῦντά σε Κύριον» καί «ὄλην σου τήν

ἔφειν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἄφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας».

Τὰ ἄφθαρτα τῶν ὁποίων κατηξιώθη ὁ θεοφόρος Γεράσιμος, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τὴν οὐράνιον πύλην, τὴν ὁποίαν ἐπεζητεῖ μετὰ ζήλου καὶ ὑπομονῆς, ἀκούων εἰς τὸν σοφὸν Παῦλον λέγοντα: «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἐβρ. 13,14).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, διερχόμενοι τὴν ὁδὸν τῆς θεοδωρήτου καὶ εὐλογημένης νηστείας, ἐν κατανύξει ἐμεγαλύναμεν ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ καὶ πανηγυρικῇ συνάξει τὸν Ὅσιον τοῦ θεοῦ, τὸν σήμερον ἐορταζόμενον Γεράσιμον τὸν θεοφόρον, τὸν «τῷ Χριστῷ παριστάμενον», καὶ παρακαλέσαμεν αὐτόν, ἵνα καθικετεύῃ τὸν Υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ Υἱὸν τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου Μαρίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἐκτελούντων, τὴν θείαν αὐτοῦ μνήμην.

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ κόσμος διέρχεται μεγάλην κρίσιν. Ποία δέ εἶναι ἡ μεγάλη αὐτὴ κρίσις; Εἶναι τὸ γεγονός ὅτι «τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα», (Ἰωάν. 3,19), καταγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ αἰτία τῆς κρίσεως ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τῆς κατακρίσεως τῶν ἀνθρώπων ὀφείλεται κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, εἰς τὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν ἠθέλησαν νὰ ἀφήσουν τὸ σκότος καὶ νὰ προσέλθουν εἰς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, «ὅτι σκότος ἀφείναι καὶ φωτὶ προσδραμεῖν οὐκ ἠβουλήθησαν».

Ὁ ἀπὸ βρέφους δεξάμενος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, τούτέστιν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πατὴρ ἡμῶν θεόφρων Γεράσιμος καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις τῆς Ὑπεραγίας θεοτόκου Παρθένου ἀφήσωμεν τὸ σκότος, δηλαδή τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς πονηρίας τοῦ κόσμου τούτου καὶ προστρέξωμεν εἰς τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας, «ἐνδυσάμενοι τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ», (Ἐφ. 6,11) καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα τῆς νηστείας καὶ τῆς ἐγκρατείας καὶ διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπιλάμψεων ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τοῦ θείου καὶ ἀνεσπέρου φωτός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένον τὸ ὑπόλοιπον στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας».

Πρὸς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ τὸ ἐκκλησίασμα παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν ὁ φιλόπρονος καὶ φίλεργος καὶ ρέκτης ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας